

Купа каменів

Марк був чудовим хлопчиком, але мав маленький недолік: він був дуже гарячкуватим. Коли йому щось не подобалося, він ображався і говорив та робив жахливі речі.

Одного разу тато, втомившись від кепського характеру Марка, відвів сина в садок поза будинком.

— Бачиш цю купу величезних каменів? — спитав хлопчика батько. — Тож кожного разу, коли ти гніватимешся, бери один камінь із купи та віднось його за будинок.

Отже, протягом перших днів Марк відніс за будинок багато каменів, тому що часто гнівався. І купа ставала меншою, але інша позаду будинку росла.

Незабаром хлопчик втомився носити та складати камені. Поступово він почав стримуватися, щоб уникнути важкої роботи.

Зрештою Марк пом'якшив свою кепську вдачу та протягом кількох днів не підняв жодного каменя.

Тоді його батько прибрав усі камені з саду та дещо показав хлопчиківі:

— Бачиш сліди, які залишилися від каменів на землі?

Коли ти сердишся та кажеш погані речі іншим, то залишаєш в їхніх серцях такі самі сліди.

Відтоді Марк завжди стримував свій гнів.

Миролубний воїн

Одного разу в Дальньому Королівстві жив собі воїн. Був він справжнім лицарем, дуже ставним, відважним і сильним.

Усюди, куди б він не пішов, усі ним захоплювалися:

Жінки зітхали...

Чоловіки вигукували...

Ох!

Королева дивувалася...

Ах!

Ах!

Проте ніхто не бачив, як воїн б'ється, тому існувало дуже просте пояснення: він був повністю **МИ-РО-ЛЮБ-НИМ**. Він не любив ані війни, ані битви, ані боротьби, і навіть іноді не бажав розмовляти про це.

Але одного дня Ближнє Королівство оголосило війну Дальньому. Замість звичайної війни вони вирішили влаштувати поєдинок між найкращими воїнами. Зрозуміло, що Дальнє Королівство обрало миролюбного воїна, а Ближнє Королівство — лицаря-боягуза.

Двобій мав відбутися посеред великої луки.
Лицарі підійшли один до одного.

— Я не хочу битися, — сказав миролюбний воїн. — Я ненавиджу війни.

— Я теж не хочу битися, — відповів лицарь-боягуз. — Я боюся битв.

Тоді вони уклали мирну угоду, на честь якої відбулося велике свято між двома королівствами. І відтоді жителі запам'ятали гідний учинок солдатів, адже уникнути війни набагато краще, ніж її виграти.

